

Svetla sôlza mi je zdrknila po licu, in v sreči sem čutil, kako zelo ljubim svojega zvestega prijatelja Milotina. In res mi je bil on najzvestejši prijatelj na svetu. Prav pogosto si dopisujeva o svojih dogodkih ter o milem národu slovanskem. In kadar koli darujem po kak goldinar za národno stvar, vselej me prekosi on s svojim izvanrednim rodoljubjem.

Od ónega srečnega sestanka v Brnu pa nikoli več ne sêdim ljudij po obleki, nego vselej samó po mislih in značaji.

(Iz „Češčine“ preložil Radoslav Knaflič.)

Otroci, ne igrajte se z ognjem.

Otroci, poslušajte, naj vam povem, kako je neposlušni Žarko napravil strašno nesrečo ter sebe in svoje roditelje pripravil na beraško palico.

Bil je Žarko deček komaj 7 let star. Igral se je najrajše z užigalnimi klinčki, ktere mu so mati vže večkrat ostro prepovedali. A bilo je vse zamán, ker Žarko matere slusati ni hotel.

Nekega dne, ko matere ni bilo v hiši, ima Žarko zopet užigalne klinčke v roci. Vstopi se pred ogledalo, ki je viselo ob steni, ter prižiga ključek za ključkom. Oj kako lepo se to vidi v ogledalu! Od samega veselja se kar smeje neporedni Žarko. Ali glej nesreče! Ko Žarko prižgè tretji klinček, odleti iskra v zaveso, ki je bila ob straneh okna. Zavesa se takój vname in začnè goretí z velikim plamenom. Žarko se tega zelo ustraši, zbeži iz hiše ter ne pové nikomur, kaj se je zgodilo. Ker ni ognja nihče gasil, unamejo se tudi druge stvari, ki so bile blizu ognja. Gorele so mize, stoli, omare in vse, kar je bilo hišne oprave. Ogenj udari skozi okno v podstrešje in kmalu je bila vsa hiša v plamenu. Ljudje to videč, upili so: „Gori! gori! pomagajte!“ V bližnjem zvoniku je začelo zvoniti in kmalu se zbere vse polno ljudij, ki so jeli gasiti, da bi oteli, kar se še dá oteti. Ali prepozno! Hiša je pogorela do tal in vse, kar je bilo v njej. Žarkovi roditelji zdaj niso imeli hiše, kder bi stanovali in prenočili. Tudi denarja ni bilo, da bi si pozidali novo hišo in si kupili najpotrebnejše stvari, ki so jim zgorele. O kako sta jokala oče in mati, ker jim drugega ni ostalo kakor golo življenje. Prijeti je bilo treba za beraško palico in iti po svetu. In kdo je bil kriv te grózne nesreče? Nihče drugi kot neposlušni Žarko, ki se je igral z užigalnimi klinčki ter ni slusal svoje dobre matere.

Zatorej, otroci dragi! slusajte roditelje in učitelje ter storite vse, kar vam rekó, da se ne bote kdaj kesali.

L. T.